

Р ѣ ч и ц а.

Въ поточе бистро се прѣвръща
Онази прѣспа бѣла,
А то събрано съ други, става
Рѣка голѣма, цѣла.

Промѣква се рѣката буйна
Прѣзъ долинки скалисти;
Изливатъ си водитѣ въ нея
Рѣкички малки, чисти

А тя и день и нощъ се лѣе,
Подскача бързо, тича —
Въ морето синьо и дълбоко
Уморена се втича!

София.

Люб. Бобевски.